

Şehit Muttakin Billah

Doğum tarihi:	15 Aralık, 1999
Şehadet tarihi:	19 Temmuz, 2024
Bölge:	Khulna
İlçe:	মাগুরা

Kısa Biyografi

Meslek: Tıbbi Teknolog,
Şehadet yeri: Mirpur-14

Şehitlik Olayı ve Detayları

24'ün bağımsızlığı, farklı sınıf ve mesleklerden insanların aktif katılımı ve özverileriyle elde edilmiştir. Bu özgürlük paha biçilmezdir. 24'ün kahramanlarından biri olan şehit Mutakkın Billah, bir tıbbi teknoloji uzmanıydı. Mutakkın, 1999 yılının Aralık ayında doğmuş, doğum yeri ise Magura ilçesinin Dariyapur köyü, Şri Pur Thana'dır.

Aile Hayatı

Şehit Mutakkın Billah'ın babasının adı merhum Muhammed Akkas Ali ve annesinin adı Mosa: Rahima Begum'dur. Ailenin tüm sorumluluğunu üstlenen annesi, tam anlamıyla bir ev hanımıydı. Annesinin ölümünden sonra, Mutakkın ailesinin sorumluluğunu büyük kardeşi üstlendi. Ailenin tek geçim kaynağı, Malezya'da çalışan büyük kardeşi Muhammed Shihabul Islam (35) idi. Babasının ani ölümünden sonra, ailenin tüm sorumlulukları Mutakkın'a geçti. Şehit ailenin toplamda 7 bireyi vardır. Kahraman Mutakkın, ailenin geçimini sağlamak için bir özel hastanede çalışmaya başladı. Kısa bir süre sonra, eşi ve çocuğuyla birlikte başkent Dhaka'nın Mirpur bölgesinde bir kiralık eve taşındılar. Böyle devam ediyordu hayatları. Küçük Nafiyan, babasının hatırasını ne zaman hatırlayacak? Babasından ne tür bir anı kalacak? Mutakkın'ın eşi ne kadar süre daha kocasıyla birlikte olabilecekti? Hayatının geri kalanında yalnızca birkaç mutlu hatıra ile mi yaşayacaktı? Nafiyan, babasını hatırlamasa da, şehit Mutakkın Billah'ın oğlu olarak babasıyla gurur duyacak.

Kişisel Yaşamı

Şehit Mutakkın Billah, tıbbi teknoloji alanında bir kariyer yapmayı amaçlamıştı ve bu yolda bir tıbbi teknoloji uzmanı olarak kariyerini inşa etti. Mirpur-14 Rajnigandha Tower'da bulunan Inova Diagnostic Center'da çalışıyordu. Ailesiyle birlikte başkent Dhaka'nın Mirpur-1 bölgesinde yaşamaktaydılar. Küçük oğlu Nafiyan ve eşiyle birlikte yaşadıkları bu evde, Mutakkın çok dikkatli bir insandı. Ailesine çok özen gösteren Mutakkın, iş yoğunluğuna rağmen yakınlarının sağlığı ve durumu hakkında her zaman bilgi alır, annesinin ilaçlarını düzgün alıp almadığını kontrol ederdi. Ailesi ve akrabalarından edinilen bilgilere göre, çok sevilen ve saygı duyulan bir insandı. Başkentteki yüksek yaşam giderlerine rağmen, annesine her zaman para gönderirdi.

Şehadetinin Arka Planı

Sadece 25 yıllık bir hayat. Herkes bu dünyada yaşamak ister. Ama Mutakkın, sadece 25 yaşında, sevgili eşi, küçük oğlu Nafiyan, annesi ve ailesinin diğer üyelerini geride bırakarak bu güzel dünyadan ayrılmak zorunda kaldı. Oysa Mutakkın, daha fazlasını yapabilirdi. Eşi ve çocuğu için mücadeleye katılmayabilirdi, ama Mutakkın ve diğerleri hiçbir zaman geri adım atmadılar, ölüm korkusuyla durmadılar.

Çünkü biliyorlardı ki, "Allah Teâlâ'nın kelamı" dır: "Allah, müminlerden canlarını ve mallarını alıp karşılığında onlara cennet vaat etmiştir." (At-Tawba: 9:111-112)

Şehidin Eşi Naima Erin Nitu'nun Şehadet Anlatısı

"40 dakika önce bana 'Endişelenme, ben iyiyim' diyen kişi artık yok—bunu nasıl kabul edeyim?" diyor Naima ağlayarak.

Mesleğimiz her ikimiz de tıbbi teknoloğuz. Eşim İbne Sina Hastanesi'nde çalışıyordu. Ben de aynı mesleği yapıyordum. Temmuz hareketi başladığı günden itibaren eşim aktifti. Her gün nöbeti bitince protestolara katıldı.

18 Temmuz, gece 23:00 civarı: Nöbeti bittiğinde Mirpur, 10 numaralı bölgeden dönüşte saldırıya uğradı. Bana söylemedi çünkü ben onu protestolara katılmasın diye engellerdim. Bu nedenle saldırıyı benden sakladı. Vücudunun çeşitli yerlerine lastik mermi isabet etti. Eve geldikten sonra gizlemeye çalıştı ama ben fark edince ilk müdahaleyi yaptım.

Ertesi sabah: Nöbeti 8:00–14:00 arasıydı. İş çıkışı tekrar Mirpur-10'a gitti, protesto için bekliyordu. O saatten itibaren telefonla sürekli konuşuyorduk. Son konuşmamız 16:00 civarı, ikindi ezanı sırasında oldu. Sesinde kısılma vardı öne katıldığı protesto yürüyüşlerinde sürekli slogan attığı için sesini yormuştu. O son konuşmamızda bana şöyle dedi:

"Endişe etme, iyiyim. Bugün herkes protestoda kadın, çocuk, yaşlı herkes sokağa dökülmüş. Ben nasıl evde oturabilirim? Kendime ne cevap veririm?"

Bunlar bile henüz birkaç dakika önceydi. Ardından Mirpur-10'daki kavşakta doğrudan başına ateş ettiler. Bir mermi kafasını delip çıktı, diğer mermi orada kaldı. Telefon hemen çaldı, oraya gittim ama eşimi bulamadım. Bir bey güvenlik görevlileri tarafından onu Mirpur'daki Al-Hilal Hastanesi'ne götürdü. Orada ilk müdahale yapıldı, başına bandaj takıldı. Durumu kötüleşince İbne Sina, Kallyanpur şubesine sevk edildi. Orada iyi doktorlar ilgilendi ama bilinci geri gelmedi.

Ben koştum hastaneden hastaneye. Şişli falan girmeydi izin vermediler—siyasi baskılar vardı. Kapıyı çaldım, ağladım, bırakmadılar. Sonra ek bir bilgi geldi: eşi Sobhrawardy'ye sevk olmuş, gittim. 2. kattan 5–6. kata belki onlarca kez koştum ama bulamadım. Orada gördüğüm ceset sayısını hiç görmemiştim. Hepsini kontrol ettim, belki eşimdi diye, ama yoktu.

Sonra bir telefon geldi: "Eşin İbne Sina'da, 9. kattaki yoğun bakımda." Oraya gittim—ameliyat sürüyordu. Ama İbne Sina'da da öğrenciler baskı kurmuştu. Doktorlar sonunda, "Burada kalamaz, kafasına mermi isabet ettiği için nöroloji servisine alınmalı" diyerek beni nörolojiye yönlendirdi. Orada da kabul etmediler; çünkü orada da siyasilere yönelik baskı başlamıştı.

Akşam 22:00 sularında, çaresizce çalıştığım yere götürdüm acile. Fecir ezanına kadar hayattaydı. Bütün gece kan verildi ama vücudu almıyordu. Burun, ağız, kulak her yerden kan kaybediyordu. Bütün gece kan durmadı. Tek dileğim bilincine dönmesiydi, ama olmadı. Gözlerini açmadı, tepki vermedi. Sonunda sabah ezanı sırasında eşim vefat etti.

Zamanında müdahale edilebilseydi, belki yaşayabilirdi. Bu acıyı kendi kendime açıklayamıyorum. Hastaneden hastaneye koşturdum ama kocamı tedavi ettiremedim. Üç yaşında bir oğlum var; babasının artık olmadığını bilmiyor. Ne diyeceğim ona? "Baba hastanedeydi ama tedavi edemediler" mi diyeceğim? Ülkesine canını vermeye razıydı, ama hastane önlerinde kabadayı güçler bekliyordu. Kan kaybeden insanlar tedavi olamasın diye... Oğlum hâlâ kağıt uçak yapıyor, "Babama gideceğiz, oynayacağız" diyor. Ne cevap vereyim? Kendi ağlamamı bile gizlemeye çalışıyorum.

Kendime bile inanmıyorum; sabah kahvaltıda benimle konuşup öpüp çıkan, 40 dakika önce "Tension alma" diyen adam artık yok—bunu nasıl kabullenebilirim? Ama ne olursa olsun, eşim ülkesi için canını verdi. Artık o sadece benim değil; bu ülkenin de şehidi. Bu düşünce bile beni gururlandırıyor. Bana hem acı, hem onur verdi. Ben bir şehit karısıyım, bir şehidin çocuğunu büyütüyorum. Bu benim güvencem.

Şehidin Kimliği – Kısa Tanıtım

Şehidin Adı: Şehit Muttakin Billah

Doğum Tarihi: 15.12.1999

Şehadet Tarihi: 19 Temmuz 2024

Kabir: Baroichara Camii Mezarlığı, Magura

Doğum Yeri: Magura

Daimî Adres: Köy: Baroichara, Birlik: Dariapur, İlçe: Sreepur, İl: Magura

Meslek: Tıbbi Teknolog, Innova Teşhis Merkezi,

Rajanigandha Tower, Mirpur-14, Dakka

Şehadet Yeri ve Tarihi: 19.07.2024, Mirpur-14

Babanın Adı: Muhammed Akkas Ali (merhum)

Annenin Adı: Rahima Begüm

Aile Üye Sayısı: 7 kişi

Kardeş: Muhammed Şihabul İslam (35), yurt dışında çalışıyor (ağabey)

Öneriler:

- Şehidin eşine aylık ya da tek seferlik maddi yardım yapılabilir.
- Şehidin oğlunun eğitim sorumluluğu üstlenilebilir.

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Şehitlerin ruhları yeşil kuşların gövdesindedir. (Sahih Muslim 1887)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

